

Ik wil u voorstelde mijne bekentenis
 die ik gedaan heb schriftelijk mede. Aher.
 Ik heb boken, dat ik u in Tosterholt
 ontmoette en mijne vriend Fernez
 die na sluitings over ook met ons
 heen waarts keerde. De kwaamen
 thuis twintig op elf, gy droegt koffie
 en ik at het af opdat eten. Toch ik
 hoorde was wou ik me te bed begeven,
 maar werd door u terug geopge.
 En gy deelde me mede, dat gy nog een
 ander wouds gaan en of ik mee ging.
 Daarna hoorde ik van u dat ik naar
 Tostbroek ging, en die tegelt mij
 bij Kersten moesten we een schot
 daar de reiters schieten, en als de
 brieke kwaamen, ke een schot in
 de brieke schieten. Dan kwam
 er een eindje aan dat stroope te
 doen niks dan dag en nacht stroopen,
 en ander houdt daar nooit een
 eindje aan. En verder praten we
 er niet meer over en gingen op weg
 naar Tostbroek. Ik hielden hielden
 dat niet af, maar deed ook geen
 moeite om u te wijze op dat gelijk
 gevaar of om u op andere gefaekte
 te bringen, en daar is het bij gebleven.

en gien ogen was no moest hijn ontmoette
wel die jongen tussen Reptiers en van
Kempel in 't ka weining tijds ontstond
er tussen u en Willem Kersten een
twist, welke eindigde mit een schot.
En gemaende jongen keerde kick om en
vluchte weg, daarna schoot gy
Francesca's Weekens er niet en ont-
volgden Mathias Kersten, ik stond
ed bij en hie niet. Hoe veel ik niet
maar juist of ik toen ontwaakte
Mathias Kersten had ik nog valle
en te gelijker tijds schoot ik mit mijn
revolver in dat richting van Willem
Kersten die gevlncht was, en al reën
twintig meter weg was. Ik schoot
vijf schoten hoor elkaer op den
weg, en een schot in het bosch toen
is volak voor hem stond. Hij kee
toen nog tegen mij dat ik niet kon
scheuten, ik luiskerde daar echter niet
na maar ging tegen een boom staan
om des te rechter van mijn schot
te zijn en mitte op zijn hoofd.
Ik trok af en merkte dan eerst dat
ik geen patronen meer had, en
zag me toen gedwongen, om
hem te ligg my arm te nemen,
en te brengen naas u vader.

Aan de bladz.

en gy hebt hem doen dood geschooten
we hebben toen samen (also) de jongens
die dood waren aan den hant van
den weg gelegd. En vervolgens moest
ik maar liefs gaan om een schop te
halen, wat is ook dadelijk deed. Toen
ik terug kwam, vond ik er nog op de
zelfde plaats, en hoerde van de dader
dat hij pijp in uw rug had. Maar na ik
die jongens aldaar op mijne schouder
nam, dan die droeg toe over ik moest
horen. En toen ik de alle drie op de
zelfde plaats had gebracht, was ik
blutend aldaar. En gy Vader ging
toen dadelyk ~~een~~ heel gruwel. Toen
die blaas was aldaar toe samen die
lijken er en. En vervolgens maakte
gy Dader het gat welk dicht en ik heb
staad die grond aan getrapt.
Toen we blaas waren gingen we naar
huis en spraken er verder niet meer
over. Thuis gehoorde nog dat gy
twe burgher had die de jongens bij
nich hadden gehad, en dat gy in
tussen tijds dat ik moest blies, was
de jongen ontmoeten hebt. En so
als ik van u gehoord heb noedas gy
bij gelegenheid, dat geld wel een in
een offerblok doen in de kerk.

Derteblad

in mijn jas die ik toen uit trok, was
op de rechter schouder geheld van bloed, als ook
mijn broek en onderbroek, de jas en sport-
kleding verborg ik welven zo als gij niet
gekegd hebt bij ons achter het huis lie-
de slaat. Naar de broek hebt gij verborgen.
Op mijn aanwijking is mijn jas en
sportkleding, aldaagd na mij bekendenis
geworden. En ook dat gij is marguer-
er nog een alles staat tot geweest
rijt. En verder dat gij toen we gavond
van Postehoofd af kwamen geheld droen-
ker was, made verder heb ik daar
niet meer aangeldacht en er ook niet
maar op gelet. En dit is alles wat ik
bekendt heb, en hoop dat het de
juvere waarheid is. Ik heb die bekend-
enis vrijwillig gedaan en niet om
dat ik u heb moeten bepraten. Ik kon
en wilde nu niet langet leuen en wist
niet beters te doen. Daar de woahuid
te negeen. Daar ik u voor af trok
niet spreken kon, en mocht de ge-
legenheid vonden hebben om een
alles^{te} praten, was dit de enigst
manier. Ik wist nu van u te weten
Dader, dat gij me de laagste, de ge-
meenste jongen vindt die er op de
wereld trots loopt. En verder een
verrader, en dat gij wilde er mij nooit
bekend te hebben.

vierde bladz.

Dader ik heb u dit alles al eens in gesprek
gehegd, maar nu weet en verkiend gij
het ook schriftelijk. Ik wil er bij u niet
op aandringen dat gij het ook bekennen
muss, hoochdel en voordel rekeven en doe
wat u gevraagd u zegt. blijft gij my
verfoeder, wilt gij blijven dooor gedaen
als een onsechuldige, het is nu haast
te rekeven want hefs goed dat het hard
en moeilijk voor u is, daar ik helvee
den strijd die er aanvallenboden is
ken, als ook het leuen hijs in de ge-
vangenis. We allen mochten een skel-
pen, gij en ook ik waren waard
of hoe wezen wi geen van beiden
Hier zijn we in de olegenheid geskeeld
om onse schuld by God die wt mij-
suer of nooit gehedt mit hunnen boeken
soek voor ons groot deel kwijtschelding
van huunen behouwen. Toen ik den
gevaarlike toestand waer in it verkeerde
in dag, was ik selfs heel blij dat aen al
dat liegen en bedriegen een einde
kwad. En daaronop kon ik blij zijn
als oot gij dader alle leugen verfoede,
en leuen wouds als eerlijc en rechtvaard-
dig mens, die gij trouwens altijd ge-
heest hie. En voort u selven leggen
wilde blieb ben ik, de mistap is blygaan
ik wil ook als mens eerlijc vold mij

four moeders. gy was. moeder van
wel dat gy toen tegen mij gesegd heb
deke enkelt woordjes van Boebrick dat
zult gy ook wel gedacht hebben die ligt
daat een daalr. En als ik toen geweten
had dat gy het gedaan had dan
had ik het ook bekend. Maar niet
om de mijne Dader ongelukkig te maken
niet ik wou de ooch broggen tot be-
kentenis, en even-eens de straffen
gelukkig te maken. So dat gy ook heel
leven kout in rust en vrede met de
rebuus en een iedel. Ik dacht het kan
niet anders dan is het nog beter heel
de rechtmatige straf te ondergaan dan
bij den dood de verdienende straf te krijgen
en geworpen te worden voor eeuwig in
de hel! En daarom wil ik nu volkomen
erlijc rijn ik rei toen wel dat van
Boebrick dat heeft Dader niet gedaan
maar dat hij er niet afweest dat geloof
ik wel. En like weet gy alles Dader?
hoe gy alles opneemt weet ik niet meer
hoop dat gy het goed opneemt mogt
gelijc ik dit het de schrijft niet de bekende
bedoeling en dat maar ik hoop uw
eigen geluk. En dat is ook het gun Maeder
Broers en Thusters en ook uw eigen Broers
en Thusters hopin en er nog steeds voor
bidde, ook ik dader heb die tweefjaren sterd
oor u gebidde, en dat dat ook blijven doen

En dat kan volgen u allemaal waal
gij, maar ik hoop dat het niet zo
weten mag, ik heb er tenminste
nooit ge~~en~~ spijt over gehad dat ik het
gedaan heb. Daar ik was heel onge-
lukkig, en wilde niet God, me delven,
en dan ieder in vrede leven.

Daer ik maak u gien verwijt,
maar gij hebt mij uw mening gesteld
en dat was het gien gij ook niet hadt
en niet moestde. Maer nee ik u ook eens
mijn mening, wie helpt mij een jaer
obordat die afschuwelijc fijt gebuilde
op weg mocht de hell als ook naar de
gewalgeruis geholpen. Gij moestde me
mede het eerst om getrouw te houden
van een moord, die Goddank niet
gebeurde. Daarna dog iens en toen
nog iens maak den nou ik so
staat als ik liep een sward begaan
hebber, die Goddank ook niet gebeurde
en nu aan het fijt keven, wie helpt
me terug anders had ik nietig maar
best gegaan. Wie maalde dat ik schie-
kend gemoed of hem grijpen moest,
want anders waart gij ook verlaet.
Wie stuurde me nahe huis om een
schop, en toen het dragen het aan
trapen, en wie wou me t's mogen
ook nog mee hebben oos eens maak

me preek van gisteren was ik eerder niet
gedaan hoff, omdat wij in Haaren, als iemand
ons dag het te gevaelijk was. Mijns
voornemens was nooit te spreken,
maar op de wegen mijns gods wegen
niet altijd. En hoe weet gij een man anders
ook weet gij Dader dat ik alleen was ho-
als gij staart, in alles geleek ik op H-
ga, het helven maar eens na.

Bang ben ik altijd voor H gescreest en
dat hiela me van vele dingen terug.
Dader gij en Moeder, Bloer en Buskes
heb ik altijd kunnen liefheben en
nooit mocht hebben, en help nooit
hunnen verdragen. En van mijns
achtende jaer af heerde ik mij altijd
tegen Onse Lieke Heer, altijd God ver-
vloeken, en dat liechte me altijd op.
En waarom altijd tegen Onse Lieke Heer
dat weet ik helven niet tenminste
tot voor twee jaers terug niet. En bij-
onder in de gevangenis ben ik vakk
buiter me helven geweest in het
verlachen van God en mijns Heilige
Moeder. Het Kruisbeeld sloeg ik stuk
dat hoorde mijn ogen nog niet meer
verdragen. Want ik pal niet wan plan was
als ik vrij kwam het is ontrestend.
Dader gij staart niet gelukkig geweest als
we wij waren gekomen, want een gevaelijk
man als ik was er geen.

Ik heb u nog een enkel woordje te reggen.
Heer goed weet ik als ook thuis, en alle
mensen, dat gij een eerlijk en rechtvaardig
mens waart. Altijd malek in de bosch!
winter en sommer dag en ~~de nacht~~ al oot
Thondags mocht geen rust of vrye dagen.
En want gij doet wils dat moet gij zetten.
weten Vader gij rijt er oud genoeg voor.
Tersten gij vreest God niet maar wel
de mensen de eelrigste mens op die
gij vertrouwen heint de pastoor of de
overige Pastores wantrouwd gij nog. gij
lefft in vrees niet de helven, en wantrouwt
niet en behalve de helven. Dader vreest
God, vreest uw oudertrossen vreest dess
dood. gij moet toch wel meermaelen
bij de helven gesegd hebben, de straf die ik
heb, die is verdient oot. Wil dan ook
de straf geduldig en geleter dragen,
bekent dan uw misdaad voor God
en alle mensen. De mistdag los be-
gaan, onderga dan nu ook de gevolgen.
En aan thuis, die doot ons oot alleen
ongelukkig geworden nijz, aan de
oeder van die jongens. Laat ons blijven
bidden tot God dat hij ons een weer åter
bij elkaarak brengt is het niet heit dan
na den dood. En laat ons dus in die gast
leven, hopende en vertrouwende op God.

Maar Jezus Christus strafte mij nu en dan
op mijn knieën, heb ik om genade en ver-
giffenis gebeten voor Christus Kruis.
Vader wat ik beleefd heb heeft misschien
nog nooit een mens beleefd. Daarna
gingen mijn ogen voor de waarheid open
vor God, en alle mensen bekende ik
mijn misdaad en het overigen voor
God alleen. Moeders Broers en Zusjes,
heb ik om vergiffenis gevraagt voor
mijn hardoekig en liefelos gedrag.
Ook de Ouders van die jongens die op
mich een afschuwelijke wijze vermoord
en begraven zijn geworden. Daarna
heb ik ook getracht u over te halen dat
de blakeren een sted. heb ik er niet
getracht u liefde te hebben, en het u nooit
ik kon de tijd die we samen waren, het
u nooit aangenomen mogelijk te maken.
Heb wel ik vader, dat ik u tot voor
twee jaren terug nooit mocht hebben,
ook Moeder niet ook Broers en Zusjes
nooit. Gott heb ik nooit beweerd oot
mijn Heilige Moeder niet, op een sia
~~een~~ geen mens ter wereld. En wie
welt gij een en ander van mij vader
en dat is het dat ik mijn straf ge-
daaldig en gelaten wil ondergaan! En ik
ben er half mi niet blij dat ik in de
gewangenis gehouden ben en hoop el-
eens dat eerlijk en rechtvaardig men-
voor God, en alle mensen te mogen sterven.